

som af Udvalget foreslaaet, i Virkeligheden vil medføre en betydelig Stigen af Indtægterne trods den kalkulerede Nedgang, naar det som det gjælder om, er at værges imod, at Indtægterne skulle blive større, end de ere nu, saa ser jeg ikke rettere, end at den ærede Ordfører derigjennem nærmest slutter sig til den Betragtning, at det kunde være fornuftigt, at Revisionen af Toldtarifen netop førte til, at vi beholde vor gamle Indtægt deraf, men at vi skulde værges os imod den Ulfste at faae en større Statsindtægt paa Grund af Revisionen.

Jeg formener, at en Fordring stillet til mig nu paa dette Stadium om, hvilken Nedgang i Statsindtægterne, jeg vilde anse det for forsvaerligt, at en ny Toldtarif kom til at medføre, jeg formener, at det Spørgsmaal til mig i Virkeligheden er fuldstændig uberettiget, og ikke kan føre til noget Resultat. Den ærede Ordfører udtalte for, at Udvalgets Mening med ikke at gjentage denne Opsordring til mig om at konferere paa et finantstelt Grundlag hidrørte fra, at man mente, at det var bedre, at Forhandlingen fandt Sted her i Salen. Nu vil jeg spørge det ærede Medlem og Thingets ærede Medlemmer overhovedet, om de i Virkeligheden tro, at en Forhandling her i Salen kunde føre til en lignende Tilnærmelse til Forstaaelse som en Forhandling, ført i Udvalget. Skulde vi her i Salen i Virkeligheden indlade os paa en Underjøgelse af disse enkelte Drer og Broførere paa de enkelte Poster, af hvad der vilde være hensigtsmæssigt og forsvaerligt lige overfor fornøden Beskyttelse eller ikke, saa tror jeg nok, at den Behandling, som vi have overstaaet, vilde have taget flere Dage end en Konference med Udvalget havde taget Timer, uden alligevel at føre til et tilsvarende Resultat. Naar i Virkeligheden Flertallet i Udvalget og i denne Sal er af den Mening at ville gaa ind paa en Revision af Toldloven, som blot ikke medfører den Ubegagelighed, at vi skulle faae en større Toldindtægt end tidligere, ser jeg ikke rettere, end at saa er der gode Udgifter til, at man kunde komme til et Resultat gennem Forhandling. Saa vilde det jo heller ikke komme til at dreie sig om, hvorvidt den gamle Krigsskats Beløb skulde bortfalde, eller hvor store Kvantiteter der skulde bortfalde. Spørgsmaalet vil saa kun være om at komme til en fornuftig Kalkule over Fremtidindtægten paa Basis af Fremtidstarifen, hertil vil hele Spørgsmaalet reduceres sig. Men om det end kunde have sine Bankefælgelser — og det skal jeg indrømme — at komme til Enighed derom, ser

jeg ikke rettere, end at det vilde være et langt heldigere Udgangspunkt for Forhandlingerne end det, som hidtil har været tilbuddt, at man paa Forhaand skulde erklære, hvor meget mere eller hvor meget mindre Statsindtægt den nye Tarif skulde føre til. Det Uberettigede i Forlangendet om, at den ene Part absolut forud skal angive, hvilket finantstelt Plus eller Minus, Tarifen kunde accepteres med, forekommer mig at træde faare klart frem, naar man erindrer, hvor ganske forskjelligt Forandringer paa de enkelte Tarifpositioner virke til Forøgelse eller Formindskelse af Forbruget. Den ærede Ordfører forudlægger som Regel, at Forandringer i de nuværende Positioner vilde medføre et forøget Forbrug og gjennem det forøgede Forbrug en forhøjet Indtægt, men det er jo fuldstændig uberettiget, det kommer jo ganske an paa, i hvad Retning disse Forandringer gaa. Jeg erkjender, at man kan nære nogen Forventning om, at en Formindskelse i en Tarifposition, der angaar et stort almindeligt Konsumemne, i Narenes Løb, selv om det ikke bliver betydeligt det nedlægges, dog vil medføre en større Indtægt, men dersom den Maade, paa hvilken Positionen er behandlet, er den, at man ganske løser den, er det klart, at saa kan det forøgede Forbrug ikke fremkalde en forøget Indtægt. Vende vi os imidlertid til andre Positioner, til de Positioner, som angaa Beskyttelsen af indenlandsk Industri, hvorledes stiller det sig saa der? Der stiller det sig saaledes, at en Forandring i Positioner, som give en tilstrækkelig Beskyttelse, hvor den ikke hidtil har været tilstrækkelig, formindsker Indførselen af fremmede Varer og derigjennem Toldindtægten. Beregner man altsaa Forandringens finantstielle Indskyldelse efter det hidtil indførte Quantum, er det ganske klart, at man regner feil, naar man mener, at den forøgede Told paa denne Vare vil give en forøget Indtægt; thi den forøgede Told vil netop gjøre, at den fremmede Vare, der betaler Tolden, ikke kommer ind, men at man producerer Varerne herhjemme, uden at man faar nogen Indtægt af dem i Statskassen. Det er altsaa aldeles umuligt, saaledes som den ærede Ordfører antager, paa Forhaand at sige, at Forandringer i Tarifen vilde medføre en forøget Statsindtægt, naar man beregner de fremtidige Indtægter paa Basis af den nuværende Indførsel; det kommer ganske an paa, i hvilken Retning disse Forandringer gaa. Derved beror det, paa hvilken Maade det kommer til at virke paa Indførselen. Naar den ærede Ordfører vil fordre, at det betragtes som en stor Smødefkommen,